

Kochane Słoneczko!
Kochany Tatusiu!
Kochany Dziadziusiu!

Dziękujemy Ci za wszystko co nam w życiu dałeś.
Za Twą cudowną miłość, za troskę.
Za Twoją mądrość, którą zawsze dzieliłeś się z nami, to nic, że czasami trzeba było użyć młotka.
Za Twoje poczucie humoru, którego będzie nam tak bardzo brakować.
Za Twoje wrywkowe sprawdziany, a to z angielskiego, a to z geografii, o polskim nie wspomnę ...
Za miłość do muzyki, za „Lekką Kawalerię” - no nikt już mnie nie zagnie - to operetka austriackiego kompozytora Franza Von Suppego...
Za to, że możemy być z Ciebie tacy dumni.
Dziękujemy, że dałeś nam życie.
Piękne, cudowne i szczęśliwe życie.
A teraz ...
Wiemy, że jesteś dalej szczęśliwy, choć już po drugiej, na pewno lepszej stronie, witając się ze ŚP Helenką i Antosiem - Twoimi rodzicami.
Z Twoją babcią Zosią o której zawsze tyle nam opowiadałeś.
Z babcią Jadzią, z wujkiem Andrzejem, ciocią Marysią, ciocią Basią, z dziadkiem Marianem...
Ze swoimi przyjaciółmi ŚP Lolkiem, Andrzejem, Heniem, Maćkiem, ze swoimi kolegami mechanikami...
Nie jestem w stanie niestety wymienić Was wszystkich...
Pewnie też już poznałeś wspaniałego człowieka, którego ja nie miałem szczęścia poznać - mojego ŚP Teścia Jasia.
Spotkasz tych wszystkich ludzi morza, o których tyle pisałeś w swoich książkach. Usiądziecie i będziesz słuchał ich opowiadań. Pewnie będą Ci gratulować i dziękować, że tak skrupulatnie to wszystko odtworzyłeś, że byłeś powiernikiem pamięci o ich tragicznych losach.

A My...
My musimy nauczyć się teraz żyć bez Ciebie.
To nie będzie łatwe.
Ale będziemy żyć tak abyś był z nas dumny tak, jak my jesteśmy bardzo dumni z Ciebie.

Bardzo, bardzo Cię kochamy!
Jeszcze bardziej za Tobą tęsknimy.
A już najbardziej pozostaniesz w naszych sercach i w naszej pamięci.
Na zawsze.
Twoja Kochająca Rodzina